भक्तरोचन Adj. *Esslust erregend.*

भक्तविलास m. und भक्तवैभव n. Titel zweier Werke Opp. Cat. 1.

भक्तशरण n. *Küche.*

भक्तशाला f. wohl dass.

*भक्तसिक्थ und **क m. = भक्तपुलाक.

भक्ताकाङ्क्षा f. *Esslust, Appetit* Suçr. 2,212,2.

भक्ताभिलाष m. dass.

भक्ताभिसार m. *Speisesaal.*

भक्तामर und °स्तोत्र n. Titel eines Stotra.

भक्तारुचि f. *Widerwille gegen Speisen* Suçr. 1, 62,3.

भक्ति f. 1) *Austheilung, Vertheilung.* — 2) *das Bilden eines Theils von Etwas, Zugehörigkeit.* अभक्तेः so v. a. *von Seiten des Vocals.* — 3) *das zugetheilte, zugehörige, in einem Andern enthaltene Ding.* — 4) *Theil.* — 5) *Abtheilung eines* Sâman (deren 5 oder 7 angenommen werden). — 6) *Theilung*, so v. a. *das Beziehen mit Strichen* Ragh. 13,55. — 7) *Strich, Linie* Hariv. 6870. 6882. 8360. fg. 9286. 12956. 12960. R. 5,9,19. Ragh. 13, 75. Kumâras. 3,30. 8,69. — 8) *Reihe* PV. Prât. 17, s. भक्त्या und भक्तितस् *der Reihe nach* 6. 18,32. 34. — 9) *körperliche Anlage, — Praedisposition* Karaka 7,1.12. — 10) *Hingebung, Zuneigung, Ergebenheit, Treue, Liebe, auf Glauben beruhende Liebe, Pietät.* Die Ergänzung im Loc., Gen. oder im Comp. vorangehend. — 11) am Ende eines Comp. *das Bilden, Annehmen* (einer Gestalt, Form). — 12) भक्त्या Instr. so v. a. *uneigentlich* Çaṃk. zu Bâdar. 2,3,5. Vgl. 2. भाक्त. — 13) fehlerhaft für भुक्ति Sûrjas. 2, 64. 4,18.

भक्तिक in उत्तर°, एक° und पौर्व°.

*भक्तिकर Adj.

भक्तिकल्पतरु m., °कल्पलता f., भक्तिचन्द्रिका f. und भक्तिचन्द्रोदय m. Titel von Werken.

भक्तिच्छेद m. Pl. *gebrochene —, d. i. neben einander laufende Striche* Hariv. 3887. Megh. 19. VP. 5,20,8.

भक्तिज्ञ Adj. *wissend was Treue ist, treu ergeben.* Nom. abstr. °त्व n. Kâm. Nitis. 8,9; vgl. Comm. zu R. ed. Bomb. 4,54,2.

भक्तितरंगिणी f. Titel eines Werkes.

भक्तिपूर्वकम् und °पूर्वम् Adv. *mit Hingebung, ehrerbietig.*

भक्तिप्रवण Adj. *treu hingegeben* Vṛshabh. 259, *b*,25.

भक्तिबिन्दु m. Titel eines Werkes.

भक्तिभाज् Adj. 1) *gläubige Hingebung —, treue Ergebenheit besitzend;* die Ergänzung im Comp. vorangehend. — 2) *an einer Sache* (Loc.) *fest hängend.*

भक्तिभूषणसंदर्भ m. Titel eines Werkes.

भक्तिमत् Adj. 1) *ergeben, zugethan, geneigt, treu anhängend, in gläubiger Liebe zugethan;* die Ergänzung im Loc. oder im Comp. vorangehend. — 2) *von Hingebung —, von treuer Ergebenheit begleitet.*

भक्तिमार्गनिरूपण n., भक्तिमीमांसासूत्र n. und भक्तिमुक्तावली f. Titel von Werken.

भक्तियोग m. *Hingebung, gläubige Liebe.*

भक्तिरत्नावलि f. Titel eines Werkes Bühler, Rep. No. 421.

भक्तिरस m. *das Gefühl der Hingebung, — der gläubigen Liebe.*

भक्तिरसामृतसिन्धु m. und °रसायन n. Titel zweier Werke.

भक्तिराग m. *Vorliebe zu* (Loc.).

*भक्तिल Adj. *anhänglich* (von Pferden).

भक्तिवंस् Adj. *theilhaftig*, mit Gen.

भक्तिवन् Adj. dass. Maitr. S. 1,4,3. 5,3. 10. Âpast. Çr. 4,13,7. Vgl. भक्तिवंस् und भक्तिवन्.

भक्तिवर्धिनी f. Titel eines Werkes.

भक्तिवाद् m. *Ergebenheitserklärung, Versicherung der Zuneigung.*

भक्तिशत n., भक्तिसंवर्धनशतक n. (Opp. Cat. 1), भक्तिसागर m., भक्तिसारसंग्रह m., भक्तिसिद्धान्त m., भक्तिसुधोदय m., भक्तिसूत्र n. und भक्तिहंस m. Titel von Werken.

भक्तिहीन Adj. *ohne Pietät* Mudrâr. 7,8 (21,6).

भक्तिहेतुनिर्णय m. Titel eines Werkes.

*भक्तोद्देशक m. *Bestimmer der Speisen* (ein best. Beamter in einem buddh. Kloster).

भक्तोपसाधक m. *Speisebereiter, Koch.*

भक्त्युपक्रम m. Titel eines Werkes.

भक्त्युल्लासमञ्जरी f. desgl. Bühler, Rep. No. 473.

भक्ष्, भक्षति, °ते (nicht in der älteren Sprache; भक्ष्यति und अभक्ष्यन् falsche Formen) und भक्षयति, °ते (auffallend ist भक्षयस्व in der Prosa 42,13 neben भक्षय 45,12); Partic. भक्षित. 1) *geniessen, verzehren, verspeisen, fressen* (mit Acc. und in der älteren Sprache auch mit partitivem Gen.). In der älteren Sprache gewöhnlich von Flüssigkeiten, seltener von festen Speisen; in der späteren Sprache nur ausnahmsweise von Flüssigkeiten. — 2) *beissen, stechen.* — 3) *verzehren*, so v. a. *zu Nichte machen.* — 4) *Jmd aufessen*, so v. a. *aussaugen.* — 5) *verzehren*, so v. a. *verbrauchen* (Geld, einen Schatz). — 6) भक्षित *gekaut* von einer best. fehlerhaften Aussprache der Worte. — Caus. भक्षयति 1) s. u. Simpl. — 2) **Jmd* (Instr.) *Etwas* (Acc.) *essen lassen* oder mit doppeltem Acc., wenn ein Unrecht dabei im Spiele ist. — Desid. विभक्षिषति und विभक्षयिषति *ein Verlangen haben zu verzehren* Comm. zu Âpast. Çr. 7,28,8. — Mit व्यव Caus. *zwischen Etwas* (Acc.) *hinein essen.* — Mit उप, °भक्षित *verzehrt.* — Mit परि Caus. 1) *Jmd* (Acc.) *Etwas wegtrinken, Jmd um den Genuss bringen.* — 2) *Etwas* (Acc.) *Jmd wegtrinken, den Genuss von Etwas* (Acc.) *versagen* Çâṅkh. Br. 12, 5. — 3) *anfressen, an Etwas zehren.* — Mit प्रति Caus. *neben* oder *im Unterschied von einem Andern geniessen.* — Mit सम् Caus. 1) *zusammen geniessen.* — 2) *verzehren.* — 3) *anfressen.*

भक्ष m. 1) *Genuss, das Trinken, Essen.* — 2) *Trank, Speise* (in jüngeren Büchern). n. wohl nur fehlerhaft. Am Ende eines adj. Comp. (f. आ) *das und das zum Tranke* oder *zur Speise habend, — geniessend, sich nährend —, lebend von.*

भक्षक 1) Adj. Subst. *geniessend, essend, Geniesser, Verspeiser, sich nährend von;* die Ergänzung im Gen. oder im Comp. vorangehend. — 2) m. *Speise* Hemâdri 1,723,9. — 3) *f. भक्षिका *a) das Kauen* in इक्षु°. — *b) Speise* in उष्ट्र°.

*भक्षकार m. *Speisebereiter, Koch, Bäcker.*

भक्षंकार m. *Geniesser* Maitr. S. 4,7,3.

भक्षंकृत Adj. *genossen* TS. 3,2,5,7.

भक्षजप m. *das beim* Soma-*Genuss murmelnd gesprochene Gebet* Âçv. Çr. 3,9,5. 4,7,4. Vgl. सोम°.

*भक्षटक m. *eine Varietät von Asteracantha longifolia* Râgân. 4,44.

भक्षण 1) Adj. *geniessend* in *दाडिम° und पाप°. — 2) n. *a) das Geniessen, Trinken, Essen, Verspeisen.* — *b) das Verspeistwerden, Gefressenwerden* (78,11), — *von* (Instr.). — *c) Trinkgeschirr.*

भक्षणीय Adj. *zu verspeisen, verspeist werdend.* Nom. abstr. °ता f.

*भक्षपत्री f. *Betelpfeffer* Râgân. 11,253.

*भक्षबीज m. v. l. für भक्ष्यबीज Râgân. 11,65.

भक्षमन्त्र m. *ein beim Genuss des* Soma *gesprochener Spruch.*

भक्षयितर् Nom. ag. *Geniesser.*

भक्षयितव्य Adj. *zu geniessen, zu essen* (Hemâdri 1,596,12), *zu verspeisen.*

भक्षि m. Bez. *der Wurzel* भक्ष् 229,12.

भक्षित 1) Adj. s. u. भक्ष्. — 2) n. *das Gefressenwerden von* (Instr.) 78,12.

भक्षितर् Nom. ag. *Geniesser, Verspeiser.*

भक्षितव्य Adj. *zu geniessen, zu essen.*

भक्षिन् Adj. *geniessend, verspeisend.* Gewöhn-